

tidligere eller sildigere kommer fuldstændig Klarhed tilstede. Ønsker Finantsministeren ikke at gaae ind derpaa nu, saa vil det jo i ethvert Fald senere komme for, naar Statsregnskabet for det nærværende Aar er blevet afgivet. Statsrevisionen vil saa komme til at undersøge de Forholdsregler, Finantsministeren her har truffet, for at skaffe sig rede Penge, og da der jo naturligtvis fra Finantsministerens Side ikke til den Tid vil kunne være nogen Betænkelse ved, at Alt bliver bragt frem for Offentligheden, saa vil i alt Fald til den Tid Forholdet kunne komme til at ligge klart for. Jeg gjentager, at jeg holder mig forvisset om, at det ikke har været nogen behagelig Situation for Ministeren at have skullet skaffe saamange rede Penge tilveie ved Salg af Obligationer. De Forholdsregler, som Ministeren her træffer, have Krav paa nærmere Granskning. Jeg erkjender saagodt som Noget, at det haade er meget vanskeligt og lidet ønskeligt, om der skulde gives lovbestemte Regler for Bestyrelsen og Anvendelsen af de store Midler, som paa forskjellige Maader ligge i Finantsministerens Haand, men jeg negter ikke, at jeg ogsaa af Hensyn til den store Raadighed, Ministeren har, gjerne saae de blotte Omkostningspapirer tilintetgjorte, og jeg anseer det for rigtigt, at Statsrevisionens Opmærksomhed henledes paa hele dette Forhold. — Hvad dernæst Udbyttet af Jernbanerne angaaer, tror jeg, at Indenrigsministeren har stillet Forholdet ganske rigtigt. Jeg tror, at, naar man spørger om Udbyttet af dem, saa er det den naturlige Opgjørelse først at beregne Udbyttet af de Millioner, som ere blevne anvendte til Indkjøb af Driftsmateriel, med fulde 4 pCt. og drage det fra, uden at jeg her, forsaavidt der er Tale om Materiellet, skal gaae nærmere ind paa, hvorvidt det er det Correcteste netop at beregne 4 pCt. Naar vi nu drage 4 pCt. af de nævnte Millioner fra det hele Udbytte — jeg holder mig her ligesom ifjor væsentlig til det Overslag, som Indenrigsministeren selv har opstillet, hvorefter Udbyttet er ansat til 200,000 Rd. — da vil det letteligt sees, at der, selv om Udbyttet endog maatte blive noget bedre, end det af Ministeren af Forsigtighed er beregnet, saa vil der dog paa ingen Maade blive saameget til-

bage, at det naaer op til 1 pCt. af det øvrige Beløb; end mindre vil der altsaa efter denne Beregning kunne være Tale om, som min ærede Collega fra Thyen (B. Peterfen) for et Aars Tid siden meente, i det forestaaende Finantsaar — jeg begrænses mine Ytringer til dette, da man ved at tage Hensyn til en uoverfluelig Fremtid let kommer ind paa løse Forhaabninger og Befyringer — at naae op til en Indtægt af 2 pCt. At jeg iøvrigt er fuldstændig enig i, at man, naar der skal finde en Opgjørelse Sted af vor hele Status, da ogsaa maa regne Jernbanerne med som et værdifuldt Activ, har jeg allerede fremhævet; det er aldeles indlysende. Skulde jeg ansætte hele dette Jernbane-Activ til en Værdi, saa tror jeg, at jeg vilde ansætte det til 10 Millioner; dette Beløb er maaskee for høit, men det er viselig ikke for lavt.

Endnu skal jeg blot sige et Par Ord med Hensyn til de Slutningsbemærkninger, som vi hørte fra den høitærede Finantsminister. Det forekommer mig, at det er noget usædvanligt, at der af Finantsministeren svares paa Spørgsmaal, som vedkomme Marineministerens og Kirke- og Undervisningsministerens. Med Hensyn til Marineministerens erindrer jeg ikke, om det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) gjorde noget bestemt Spørgsmaal, om han end berørte et Forhold, der forterer under Marineministerens, men han gjorde derimod Kirke- og Undervisningsministerens et Spørgsmaal. Det Naturlige er nu dog vistnok, at vi i saa Henseende modtage de nødvendige Erklæringer fra den vedkommende Minister selv, thi jeg kan dog ikke antage, at Ministeriet skulde ville mere eller mindre — ja lad mig, anvende det Udtryk, som blev brugt af Finantsministeren; da han har benyttet det, maa det vel ansees som et accepteret Udtryk, som altsaa ogsaa jeg har Lov til at bruge —, at Ministeriet skulde ville mere eller mindre øve Bøld paa sine Colleger med Hensyn til disses Opfattelse af de Pligter, der maatte paahvile dem, saa at man vilde formene en Minister at stille Undringsforslag, hvortil han sølte sig forpligtet. Hvad nu Marineministerens angaaer, da antager jeg, at han senere vil udtale sig om det under ham